

Sag kunne blive tagne under nøje Overvejelse, navnlig ved at der kom praktiske Fiskere ind i Kommissionen, saa at man kunde erfare, hvad deres Standpunkt var.

Kr. Jensen (Hjørring Amts 2den Valgkreds): Jeg har forlangt Ordet for at omtale en enkelt Artikel i den forelagte Konvention, nemlig Artikel X., hvori det hedder, at Fiskeri efter Hummer er forbudt i Kattegat fra den 15de Juni til den 15de September, begge Dage inklusive. Det hedder endvidere, at Overtrædelser af Forbudet, for saa vidt de ere begaaede uden for det hvert Land forbeholdte Fiskeomraade, straffes med Bøder af fra 10 til 50 Kr. I Bemærkningerne til den Paragraf hedder det, at Hummerfiskeri er forbudt i Kattegat, saavel inden for som uden for hvert Lands Fiskeriomraade i den nævnte Tid, og det hedder endvidere i Bemærkningerne, at Forbudet ikke vil medføre væsentlig Indskrænkning i det danske Hummerfiskeri i Kattegat. Jo, det er netop det, det vil. Der er slet ikke saa faa Familier, der leve af Hummerfiskeri i Kattegat, og de fiske netop i den Tid, det er forbudt. Det bedste Hummerfiskeri have de netop i de 2 Maanedes, og Hummerfiskeriet strækker sig ikke ud over 3 Maanedes. Der blev sagt af det ærede Medlem fra Lister (Trolle), at det strækker sig ud over 4 Maanedes, nemlig Juni, Juli, August og September. De Fiskere, jeg har talt med om den Sag, Fiskere fra Læsø og Søby, have imidlertid udtalt, at de ikke kunne fiske Hummer i mere end 3 Maanedes, nemlig Juli, August og September, og det var særlig fra Midten af Juli til Midten af September, at Fiskeriet havde nogen Betydning. Efter Midten af September skulde de langt ud paa Dybet for at fiske, og før 1ste Juli skulde de ogsaa ud paa Dybet. Vedtagelsen af disse Bestemmelser vil medføre et stort Tab for den Fiskerbefolkning, der bor i Søby og paa Læsø. Paa Læsø er det 50 Familier, der til Dels leve af Hummerfiskeri, og i Søby er der omtrent et lige saa stort Antal, der ogsaa driver Hummerfiskeri i stor Maalestok, og det er en udmærket Forretning for dem. Hummeren er jo nemlig dyr. I den Tid, de kunne fiske, have de solgt den i Hamborg til en fast Pris af 75 Ore pr. Pund. Og et Forbud som det, der her er foreslaaet, mod at fiske i det nævnte Tidsrum, er ensbetydende med et Forbud mod helt at fiske Hummer. Det kan jo ikke nytte dem, at de maa fiske Hummer i de 10 Maanedes, hvor der ingen Hummer er. En Ordning som denne kan Danmark ikke være tjent med — om det kan blive til nogen

Fordeel for Sverige, kan jeg ikke udtale mig om. Fiskerne vide ikke rigtig Bested om, hvor Hummeren gaar hen; de vide blot, at den gaar til Havs, og at de ikke kunne faa fat paa den, om den gaar til den svenske Kyst, ved jeg ikke. Men det vil blive et nationalt Tab for os, idet de Summer, der komme ind ved Salg af Hummer, ikke komme os til gode. Det vilde blive en Ruin for de mange Familier, som til Dels leve af Hummerfiskeriet, og en stor Del af dem vilde være henvist til fattigvæsenet. — Det vilde derfor være en Uretfærdighed, om den Overenskomst kom i Stand med Sverige, og jeg vil i Henhold hertil foreslaa, at den Fredningsbestemmelse udgaar af Overenskomsten.

N. J. Jensen: Jeg skal ikke udtale mig vidtløftig om Sagen men kun høre min Glæde over de Bemærkninger, der fremskom fra det ærede Medlem for Lister Amts 2den Valgkreds (Trolle). Jeg kan slutte mig til disse Bemærkninger og særlig glæde mig over, hvad han udtalte for Bornholms Vedkommende. Det falder fuldstændig i Traad med, hvad der af min ærede Kollega fra Bornholm og mig blev udtalt her, da denne Sag i Foraaret første Gang var til Behandling. Jeg kan meget vel forstaa, at man saar saadanne Bestemmelser vedtagne for Dønsunds Vedkommende, hvor Interesserne ere saaledes, at man selvfølgelig maa have en Overenskomst, for at Fiskeriet kan trives her. Der er ogsaa noget ved Bestemmelserne for Kattegat, som jeg finder ganske naturligt. Derjom man nemlig i det hele taget skal ind paa ved Fredningsbestemmelser at søge at forbedre vor Fiskebestand, er det klart nok, at det kun kan ske, ved at de Lande, som grænse til Vandene, blive enige om saadanne Bestemmelser. Det kan ikke nytte noget, at man i det ene Sted har indskrænkende Bestemmelser og det andet Sted ikke. Jeg skal imidlertid ikke komme ind paa, hvorvidt saadanne Bestemmelser ere nødvendige. Jeg overværede den af det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Klausen) omtalte Fiskerikongres, som afholdtes her i August Maaned, og jeg fik det Indtryk, at det var Fiskernes Mening, at det ikke var nødvendigt at faa saadanne Bestemmelser, og jeg synes nu, at vi maa lægge os særlig paa Hjerte ved saadanne Foranstaltninger at komme til Forståelse af, hvad det er, Fiskerne ønske og mene er nødvendigt, for at Fiskeriet her i Landet kan trives og udvikles. For Bornholms Vedkommende er det efter min Opfattelse en saare sørgelig Bestemmelse, at de bornholmske Fiskere ikke skal have samme Rettigheder